

Fővárosi Ítéltábla
5.Pf.21.000/2015/6/II.

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Ócsai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Ócsai József ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve (**I. rendű felperes címe**) I. rendű, dr. Gila Pál ügyvéd által képviselt II.rendű felperes neve (**II. rendű felperes címe**) II. rendű és III.rendű felperes neve (**III. rendű felperes címe**) III. rendű felpereseknek - a Dr. Czifra Zsolt Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Czifra Zsolt ügyvéd) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kártérítés iránt indult perében - mely perbe az alperes pernyertessége érdekében az Alperesi beavatkozó (**beavatkozó címe**) beavatkozott - a Fővárosi Törvényszék 2015. március 9. napján meghozott 70.P.22.967/2011/82. számú ítélete ellen az alperes részéről 84. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel meg nem támadott részét nem érinti.

Fellebbezett rendelkezését részben és akként változtatja meg, hogy az alperes I. rendű felperessel szembeni marasztalását 2.904.800 (kétfmillió-kilencszáznegyzezer-nyolcszáz) forintra és annak az elsőfokú ítélet szerinti kamataira leszállítja.

Az alperest az I. rendű felperesnek fizetendő elsőfokú perköltség térítése alól mentesíti és megállapítja, hogy egymás közötti viszonylatukban felmerült költségeiket az I. rendű felperes és az alperes maguk viselik.

Az alperes által az államnak térítendő, le nem rótt kereseti illeték összegét 307.954 (háromszázhétezer-kilencszázötvennégy) forintra leszállítja, és megállapítja, hogy a fennmaradó 208.184 (kétszáznyolcezer-száznyolcvannégy) forint le nem rótt kereseti illetéket az I. rendű felperes költségmentessége folytán az állam viseli.

Az állam által előlegezett 906.868 (kilencszázhatyzer-nyolcszázhatvannyolc) forint költség térítését akként rendezi, hogy abból az alperes 543.777 (ötszáznegyvenháromezer-hétszázhetvenhét) forintot köteles az államnak külön felhívásra megfizetni, míg a fennmaradó 363.091 (háromszázhatvanháromezer-kilencvenegy) forintot az I. rendű felperes költségmentessége folytán az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a II. rendű felperesnek 20.000 (húszezer), a III. rendű felperesnek 60.000 (hatvanezer) forint másodfokú perköltséget, és térítsen meg az államnak külön felhívásra 448.400 (négy-száz-negyvennyolcezer-négyszáz) forint feljegyzett fellebbezési illetéket. A fennmaradó 237.400 (kétszázharminchétezer-négyszáz) forint feljegyzett fellebbezési illetéket az I. rendű felperes költségmentessége folytán az állam viseli.

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket egymás közötti viszonylatukban az I. rendű felperes és az alperes maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az I. rendű felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 6.982.300 forint és járulékai megfizetésére kártérítés jogcímén. Előadta, hogy a tulajdonát képező, I.rendű felperes címe szám alatti társasházi lakás 2006 és 2011 között az alperes által a társasház korábbi padlásterében végzett emeletráépítési munkálatok következtében sorozatosan, számos alkalommal beázott. A perben kirendelt igazságügyi szakértő véleménye alapján az alperes által okozott beázásokból eredően 682.300 forint javítási költsége merült fel, míg a ki nem javított, illetve a javítás óta bekövetkezett károkra tekintettel ingatlana 3.300.000 forintos értékcsökkenést szenvedett el, így vagyoni kára összesen 3.982.300 forint, amelyből 1.000.000 forintot a korábban jogerősen elrendelt ideiglenes intézkedés folytán már megkapott. További 3.000.000 forint tekintetében nem vagyoni kártérítés címén kérte az alperes marasztalását. Előadta, hogy az ingatlanát 2006 júliusa óta nem tudja rendeltetésszerűen használni, abból hosszabb időre ki kellett költöznie, a beázások családi életében is visszafordíthatatlan károkat okoztak, házassága megromlott, az időközben született gyermekének gondozásával, nevelésével kapcsolatos feladatai elnehezültek.

A II. rendű felperes módosított keresetében 700.000 forint vagyoni kár és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Előadta, hogy 2011. június 17. napjáig volt tulajdonosa az II.rendű felperes címe szám alatti társasházi lakásnak, amelyet az alperes által okozott beázások folytán bekövetkezett károk miatt 700.000 forinttal alacsonyabb összegért tudott csak értékesíteni.

A III. rendű felperes módosított keresetében 2.000.000 forint és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest nem vagyoni kártérítés címén. Előadta, hogy 2011-ig életvitelszerűen használta a II. rendű felperes tulajdonát képező lakást, amelyben 2006 márciusa óta folyamatosan voltak beázások, ennek következtében életkörülményei jelentősen és hátrányosan megváltoztak, ezáltal sérült az egészséghez, a pihenéshez, és a magánlakás védelméhez fűződő személyiségi joga.

Az alperes ellenkérelmében kérte a felperesek keresetének elutasítását. Nem vitatta, hogy az alperesi munkálatok eredményeképpen a felperesi ingatlanokban beázások keletkeztek, vitatta ugyanakkor, hogy a felperesek által érvényesített valamennyi kárigény az alperes által végzett munkálatokkal állna okozati összefüggésben. Előadta, hogy a szomszédos rossz állapotú ingatlanok miatt is keletkezhetnek beázások a felperesi ingatlanokban. Hivatkozott arra is, hogy az alperes az emeletráépítéssel egyidejűleg az egész társasházat felújította, amelynek eredményeképpen a felperesi ingatlanokban értéknövekedés keletkezett, amelyet a felperesek vagyoni kárigényébe be kell számítani. A perbeli szakértői véleményt illetően kifogásolta, hogy a fődémmel összefüggésben a szakértő semmilyen olyan vizsgálatot nem végzett, amely megállapításait biztossá tenné, így a szakvélemény az alperes marasztalását nem alapozhatja meg. Vitatta a szakértő által megállapított forgalmi értékek összegét is. Kérte az I. és III. rendű felperes által érvényesített nem vagyoni kárigény elutasítását tekintettel arra, hogy a kár bekövetkezését és mértékét ebben a körben a felperesek nem bizonyították, illetve azt eleve eltúlzott összegben határozták meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az I. rendű felperes részére 5.872.800, a II. rendű felperes részére 700.000, míg a III. rendű felperes részére 2.000.000 forintot és annak járulékait. Ezt

meghaladóan a felperesek keresetét elutasította. Indokolásában a Ptk. 339. § (1) bekezdésére utalva megállapította, hogy a felperesek címe szám alatti társasház emeletráépítésével összefüggésben keletkezett károkat az alperes köteles a felpereseknek megtéríteni. Az alperes sem a pert megelőzően, sem a perben nem vitatta, hogy a felperesi ingatlanok az alperes által végzett építési munkálatok miatt áztak be folyamatosan. Az alperes vitatta ugyanakkor a perben készült igazságügyi szakértői véleménynek a felperesi ingatlanok első földemjével kapcsolatos megállapításait, amelynek az ingatlanok értékcsökkenése, illetve a nem vagyoni kárigény szempontjából volt jelentősége. A szakértői vélemény szerint nincs adat arról, hogy a földem kialakítása pontosan milyen módon történt meg az alperes által végzett építkezés során, az új záróföldem rétegrendjére vonatkozóan az építési dokumentumok között eltérő megoldások szerepelnek, míg a végleges megoldásról az alperes többszöri szakértői felhívás ellenére semmilyen adatot nem adott át. A beázások tényéből a szakértő arra következtetett, hogy a meglévő faföldem és az a fölé épített új vasbeton földem közé a tervezett szigetelő réteget nem építették be, vagy az az építkezés során súlyosan rongálódott. A szakértő álláspontja szerint a felperesi lakásokban kialakult hibák helyreállításának ténylegesen három üteme van, az első ütemben meg kell szüntetni a beázások okait, második körben helyre kell állítani az eredeti faföldem állagát, azt részben vagy teljes mértékben akár ki is kell cserélni, a zöld tető alatti földem mező helyére feltehetően teljesen új földemet kell építeni, majd a harmadik ütemben a perrel érintett két lakás helyreállítására kell, hogy sor kerüljön. Az elsőfokú bíróság a szakértői vélemény alapján elfogadta, hogy az alperes a perbeli lakások fölötti földemet nem megfelelően készítette el, és ez részben indoka a lakásokban bekövetkezett beázásoknak. A rendelkezésre álló adatok alapján a földem állapota ugyanakkor pontosan nem volt megállapítható, ezt azonban az elsőfokú bíróság a Pp. 164. § (1) bekezdése és 206. § (1) bekezdése alapján az alperes terhére értékelte, mivel a kivitelezést végző alperes a per során semmilyen érdemi információt nem bocsátott a szakértő rendelkezésére.

Az elsőfokú bíróság szakértői véleménnyel egyezően fogadta el az I. rendű felperesi lakás már megvalósult felújításának költségeit 682.300 forintban. Az elsőfokú bíróság a szakértői vélemény alapján a meglévő károk javítási költségének korrigált összegét 722.500 forintban, az állandó vizesedésből eredő rendszeres felújítási többletköltségét 700.000 forintban, míg a földem károsodása miatti helyreállítás korrigált költségét 1.268.000 forintban fogadta el. Ezen összegek figyelembevételével az elsőfokú bíróság az I. rendű felperes ingatlanában bekövetkezett értékcsökkenés összegét 2.690.500 forintban határozta meg, amely az ingatlan hibátlan értékéhez képest mintegy 16%-os mértékű értékcsökkenést jelent. Az elsőfokú bíróság ugyancsak a szakértői vélemény elfogadásával állapította meg a II. rendű felperes terhére jelentkező értékkülönbözet összegét 700.000 forintban arra tekintettel, hogy a lakást a beázás miatti károsodott állapotban kellett eladnia. Az elsőfokú bíróság a nem vagyoni kártérítés összegét a bizonyítási eljárás adatai, illetve az eset összes körülményének mérlegelése alapján az I. rendű felperes vonatkozásában 2.500.000 forintban, míg a III. rendű felperes vonatkozásában 2.000.000 forintban határozta meg. Az elsőfokú bíróság a Pp. 156. § (8) bekezdése alapján utalt arra, hogy az ideiglenes intézkedés az ítélet jogerőre emelkedésével hatályát veszti, ezért az I. rendű felperes vagyoni kárigénye körében a teljes összeg erejéig marasztalta az alperest azzal, hogy a jogerős ideiglenes intézkedés alapján az alperestől végrehajtott teljesített összeget az ítélet teljesítése vagy végrehajtása során figyelembe kell venni.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperesek keresetének elutasítását, míg másodlagosan a Pp. 252. § (2) és (3) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalásra és újabb határozat hozatalára történő utasítását. Előadta, hogy az igazságügyi szakértőnek a

perbeli ingatlanok forgalmi értékének meghatározása során figyelemmel kellett volna lenni a társasház részlegesen felújított állapotára is, amely számszerűsítve nem jelenik meg a szakértő kalkulációjában. A felújítási munkák értéknövelő hatásának figyelembevétele nélkül az alperes a szakértői véleményt nem tudja elfogadni. Ezzel összefüggésben kiemelte, hogy a társasház épületén végzett felújítási munkálatokat megfelelő ellentételezés nélkül végezte el, mivel az alperes és a társasház között létrejött ráépítési megállapodás nem alkalmas arra, hogy az alperes tulajdonjoga az emeletráépítés kapcsán keletkezett új albetétekre bejegyzésre kerüljön. Az alperes és a társasház között 2008-ban újabb megállapodási tervezet készült, azonban ezt sem írta alá valamennyi tulajdonos. Az alperes teljes egészében elfogadhatatlannak tartotta a szakértőnek a földem nem megfelelő kivitelezésére alapozott értékcsökkenési számítását, ebben a körben a szakértő állításait semmilyen bizonyíték nem támasztja alá, a szakértő csak feltételezésekre hagyatkozott. Mindezek alapján az alperes szerint a szakértő nem mutatta ki egyértelműen, hogy mely beázások keletkeztek az alperesnek felróható okból és melyek nem, amelyre figyelemmel fenntartotta a szakértői bizonyítás kiegészítésére vonatkozó bizonyítási indítványát is. Fenntartotta továbbá azon nyilatkozatát, hogy a felperesek nem bizonyították megfelelően nem vagyoni kártérítési igényüket, amelyet az elsőfokú bíróság jelentősen eltúlzott összegben állapított meg.

Az I. rendű felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását annak helyes indokainál fogva. Kifejtette, hogy az alperesi fellebbezéssel szemben nincsen olyan ok, amely miatt a szakértőnek figyelembe kellett volna vennie az alperes által a társasházon végzett felújítási munkákat az I. rendű felperesnek okozott károk összegének csökkentése érdekében. A szakértő a földem tekintetében azért bocsátott feltételezésekbe, mert az alperes többszöri kérésre sem bocsátotta rendelkezésre a kivitelezéssel kapcsolatos dokumentációt, amely az alperes részéről rosszhiszemű pervitelnek tekinthető. A rendelkezésre álló adatok alapján elkészült szakértői vélemény azonban így is aggálytalan, mivel az I. rendű felperesi lakás konyhájában történt mennyezetszakadás egyértelműen arra utal, hogy a földemet az alperes hibásan alakította ki. A nem vagyoni kártérítés körében az I. rendű felperes hangsúlyozta, hogy a társasház alperesi felújítása immár kilenc éve folyik, amelynek következtében az I. rendű felperes kilenc éve nem tudja lakását megfelelően használni, mert az az alperesi munkálatok következtében rendszeresen beázott és életveszélyes állapotba került.

A II-III. rendű felperesek kérték az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

A Fővárosi Ítéltábla nem érintette az elsőfokú ítéletnek az I. rendű felperes keresetét részben elutasító rendelkezését, amely az I. rendű felperes fellebbezése hiányában a Pp. 228. § (4) bekezdése alapján jogerőre emelkedett.

Az ítéltábla az alperesi fellebbezés alapján mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy indokolt-e az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése. Az alperes kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem intézkedett a szakértői vélemény elkészítéséhez szükséges, az alperes által az építési hatósági eljárásban becsatolt iratok beszerzése érdekében. Az alperes által hivatkozott iratoknak azonban a per elbírálása szempontjából nem volt relevanciája, ezért ebben a körben további bizonyítás elrendelése sem szükséges. Az ítéltábla megjegyzi, hogy az alperes nem volt elzárva attól, hogy az általa más eljárásban benyújtott tervdokumentáció beszerzéséről maga gondoskodjon. Az alperes indítványozta továbbá a szakértői vélemény kiegészítését annak érdekében, hogy a szakértő a perbeli ingatlanok értékének megállapítása során az alperes által végzett felújítási munkálatok értékét is figyelembe vegye. A per eldöntése szempontjából releváns tényekből következően az alperesi munkálatok értékének nincs jelentősége. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabályt nem sértett, a lefolytatott bizonyítási eljárás kiegészítése nem szükséges, ezért az

elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére a Pp. 252. § (2) és (3) bekezdése alapján nem volt sem ok, sem lehetőség.

Az alperes fellebbezése az I. rendű felperessel szemben részben alapos, a II-III. rendű felperesekkel szemben alaptalan.

Az ítélet tábla a releváns tényállást az alábbiak szerint állapítja meg. Az alperes a perbeli, felperesek címe számú társasházban 2005-2011 között emeletráépítést és épületfelújítási munkálatokat végzett. Ezalatt az I. és II. rendű felperes lakásai különböző okokból több alkalommal beáztak, az I. rendű felperes lakása az építkezést követően is többször beázott. Az építkezés alatt az I. rendű felperes lakása a sorozatos beázások miatt átmenetileg lakhatatlanná vált, azt az I. rendű felperes két alkalommal is felújította. A II. rendű felperes a lakását 2011. június 11. napján eladta, az eladás időpontjáig a lakásban a III. rendű felperes lakott.

Az így megállapított tényállás alapján az ítélet tábla az elsőfokú bíróság döntésével nagyobb részben egyetértett, a döntés indokait ugyanakkor csak kisebb részben osztotta.

Az alperes a fellebbezésében egyebek mellett arra hivatkozott, hogy a társasház közös tulajdonban álló épületrészein végzett felújításoknak értéknövelő hatása volt a felperesi ingatlanokra, ezért az I-II. rendű felpereseket értékcsökkenésből eredő kár nem érhetette. Az alperes álláspontja azonban téves. Az alperes a társasházon azért végzett felújításokat, hogy a társasházi közös tulajdonban álló tetőtér tulajdonjogát megszerezze, és az ott emeletráépítéssel kialakított lakásokat saját hasznára értékesítse. A felperesi ingatlanokhoz a közös tulajdonban álló épületrészek is hozzátartoznak, de az alperes és a felperesek között a beázások folytán létrejött kárkötelmi viszony megszüntetése csak a kár megtérítésével valósulhat meg. Az alperes által végzett felújítási munkálatok kívül esnek e kárkötelmi viszonyon, azok a kár bekövetkezését nem érintik.

A fellebbezés vitatta a szakértői véleménynek a födém állapotára, illetve hibáira vonatkozó megállapításait. A födém hibás voltát és veszélyességét azonban a lakásfelújításokat követően is fennálló ismétlődő lakásbeázások önmagukban igazolják, illetve azt a perben rendelkezésre álló egyéb adatok is alátámasztják. A perbeli szakértői vizsgálat utal az építési engedély iránti kérelemhez tartozó dokumentáció részét képező, **T. Gy.** által készített statikai szakvéleményre, amely szerint a perbeli ingatlan csaposgerenda zárófödémjének károsodott részei cserére szorulnak. Ez az eleve részleges cserére szoruló fafödém az alperesi építkezés során többször, súlyosan átázott. A perben kirendelt szakértő a födém feltárása nélkül készítette el szakvéleményét, azonban figyelembe vette **D. Gy.** faanyagvédelmi szakértő 2008. évi állásfoglalását, aki a II/30. számú lakásban a födém kibontása során egyes területeken a gerendák olyan mértékű korhadását állapította meg, hogy a födém leszakadásának veszélye miatt a lakást életveszélyesnek nyilvánította. Az alperes által csatolt, 2008. áprilisi szerződéstervezet szerint az alperes kötelezettséget vállalt volna a födém szakszerű kijavítására, amelyből következik, hogy a födémrel kapcsolatos műszaki problémák fennállását nem vitatta, illetve hogy ez időpontig a födém kijavítását nem végezte el. Az alperes a perben nem adta elő, hogy a hibás födém kijavításáról 2008 után bármikor gondoskodott volna, így a födém állapotára nézve további bizonyítás elrendelésének nem volt helye. Ilyen körülmények között az elsőfokú bíróság a szakértői vélemények alapján helytálló következtetést vont le a zárófödém hibás állapotára vonatkozóan.

Az ítélet tábla utal arra is, hogy a felpereseknek kártérítés iránti keresetükkel összefüggésben a beázások pontos műszaki okát nem kellett bizonyítaniuk. A

felpereseket terhelő bizonyítási kötelezettség a kár, azaz a beázás bekövetkezésére, illetve a beázás és az alperesi építkezés közötti okozati összefüggés fennállására terjedt ki. A beázások tényét és azoknak az emeletráépítéssel való összefüggését az alperes nem vitatta, mind a pert megelőzően, mind a per során kifejezetten elismerte.

Tévedett ugyanakkor az elsőfokú bíróság az I. rendű felperest ért kárösszezszerűségének megállapítása során. Az I. rendű felperes keresetében tényleges kárának megtérítését kérte. A kár összezszerűsége körében folytatott szakértői bizonyítás eredményeképpen a szakértő látszólag értékcsökkenést állapított meg, azonban az értékcsökkenés összegét a már elvégzett és a jövőben elvégzendő felújítási költséget összegéből vezette le. Az elsőfokú bíróság ezt a helytelen logikai okfejtést fogadta el ítélezés alapjául. A szakértői vélemény alapján aggálytalanul csak a két egymást követő felújítással kapcsolatban ténylegesen felmerült javítási költségek összege állapítható meg, egyrészt a 2011 tavaszán végzett felújítás költségeként 682.300 forint, másrészt a második felújítás költségeként 722.500 forint, összesen 1.404.800 forint. Az I. rendű felperes így megállapított vagyoni kárába be kellett számítani az ideiglenes intézkedéssel jogerősen megítélt és végrehajtott 1.000.000 forintot, mivel az éppen a beázással okozott károk javítási költségeinek fedezetét szolgáltatta. Az ezt meghaladó, feltételezéseken alapuló, be nem következett károk javítási költségeként megjelölt kárigény alaptalan. Az elsőfokú bíróság a szakértői véleményre tekintettel a földem feltételezett javítási költségeit tartalmazó téves logikai leveztetésen alapuló kártételt is elfogadta. Az ítélet tábla rámutat, hogy az I. rendű felperes ingatlanának záróföldemje társasházi közös tulajdonban áll, így az abban keletkezett hibák kijavítása, illetve károk megtérítése iránti igények körében e közös tulajdoni jelleg nem hagyható figyelmen kívül. A földemben hibáinak kijavítása, illetve a kijavítás költségeinek megtérítése érdekében nem az egyes albetétek tulajdonosai, hanem a társasház közösség jogosult fellépni. Az ítélet tábla hangsúlyozza, hogy az I. rendű felperes javára megítélt vagyoni kártérítés a ténylegesen bekövetkezett károk összegéhez igazodik, ezért az I. rendű felperes nincs elzárva attól, hogy a jövőben esetleg bekövetkező, további kárainak megtérítését követelje.

Az ítélet tábla a II. rendű felperessel szemben előterjesztett fellebbezést megalapozatlannak találta. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a II. rendű felperes a beázások miatt bekövetkezett értékcsökkenés folytán 700.000 forinttal alacsonyabb összegért tudta csak lakását eladni, amelyre tekintettel az alperes köteles a szakértői vélemény által aggálytalanul meghatározott értékkülönbözet megfizetésére.

Ugyancsak helytállón foglalt állást az elsőfokú bíróság a nem vagyoni károk megtérítése iránti igények elbírálása során. A nem vagyoni kár összezszerűségét a személyiségi jogsértés súlyára, jellegére, illetve időtartamára figyelemmel kell meghatározni. Az I. rendű felperesnek a 2006-2011 közötti időszakban sérült a zavartalan magánélethez és családi élethez fűződő személyiségi joga, miután a tulajdonában álló ingatlant a beázások miatt nem tudta használni. Ezt követően az I. rendű felperes a lakásba visszaköltözött, azonban az ismételt beázások miatt vizes, penészes lakás egészségre ártalmas hatásai következtében sérült az egészséghez és testi épséghez fűződő személyiségi joga is. Ugyanezen személyiségi jogai sérültek a III. rendű felperesnek is, aki folyamatosan a II. rendű felperes tulajdonát képező ingatlanban lakott annak 2011. évi értékesítéséig. Az alperes a beázások megszüntetése, a kivitelezési hibák elhárítása érdekében annak ellenére nem lépett fel, hogy azoknak az I. és III. rendű felperesek életére gyakorolt következményeivel tisztában volt, ezért mulasztása az I. és III. rendű felperesek személye elleni támadásnak, személyiségi jogait sértő magatartásnak tekintendő. Az elsőfokú bíróság a

körülmények mérlegelésével helyesen határozta meg a nem vagyoni kártérítés összegét, annak mérséklése az alperesi fellebbezés alapján sem indokolt.

Az ítélet tábla a kifejtettekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

Az alperes fellebbezése részben eredményre vezetett, amely kihatással volt az elsőfokú perköltségre is, ezért az ítélet tábla a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a pervesztesség és pernyertesség arányára figyelemmel kötelezte a feleket a perköltség viselésére. Az I. rendű felperes és az alperes egymás közötti viszonylatában közel azonos arányú pernyertességre tekintettel költségeiket maguk kötelesek viselni. A le nem rótt kereseti illetékből és állam által előlegezett költségből a pernyertesség arányára tekintettel az alperes a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján 307.954 forint illetéket és 543.777 forint költséget köteles téríteni, míg a fennmaradó 208.184 forint illetéket és 363.091 forint költséget az I. rendű felperes költségmentessége folytán a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

A II. és III. rendű felperessel szembeni fellebbezés eredménytelenségére tekintettel az alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a II. és III. rendű felperes részére a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján meghatározott összegű másodfokú perköltség megfizetésére. A feljegyzett 685.800 forint fellebbezési illeték összegéből a Pp. 81. § (1) bekezdésére tekintettel az alperes a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján 448.400 forintot az alperes, míg 237.400 forintot az I. rendű felperes költségmentessége folytán a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam visel.

Budapest, 2015. november 19.

. Czukorné dr. Farsang Judit s.k.
a tanács elnöke

Dr. Benedek Szabolcs s.k.
előadó bíró

Dr. Magosi Szilvia s.k.
bíró

A kiadmány hitelével: